

perso

nal

**PERSONAL
COLOR**

คู่มือค้นหาสีที่ใช้
ที่คุณใช้ได้ตลอดชีวิต

color

Anuschka Rees เขียน
วรินญา กุศลยานนท์ แปล

NANA

PERSONAL COLOR

คู่มือค้นหาสีที่ใช้
ที่คุณใช้ได้ตลอดชีวิต

Anuschka Rees

เขียน

วรินญา กุลสยานนท์

แปล

การอ่านดีจากรากศัพท์สันสกฤต

Personal Color
คู่มือค้นหาสีที่ใช่ที่คุณใช้ได้ตลอดชีวิต

ไนเนครีอับริชท์ทอมรินทร์ คอร์ปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th
www.amarinbooks.com @amarinbooks Amarin HOW-TO

Copyright © 2025 by Anuschka Rees.

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ. ลิขสิทธิ์และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-9000-1

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัททอมรินทร์ คอร์ปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์ภักศ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตพันธ์
รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อังอาจ จิระอร • ที่ปรึกษากลุ่มไลฟ์สไตล์ มณฑิรา ภูปากน้ำ
บรรณาธิการบริหาร ชัชชนันท์ ประสพวงศ์ • บรรณาธิการ พิมลพัชญ์ ทิพย์ชัยวรภัทร์
บรรณาธิการต้นฉบับ ปิญญลักษณ์ มณีงาม ไพค์ • ผู้จัดการส่วนศิลปกรรม วณิชชา สนิทชน
ศิลปกรรมปกและออกแบบรูปเล่ม สิริรัตนา นวลนุ่ม • คอมพิวเตอร์ נגנון ศรีสุขไช
ผู้จัดการส่วนผลิตและควบคุมคุณภาพ ดวงกมล บุญจันทร์ • พิสูจน์อักษร จิรพรรณ เดือนหงาย, กมลวรรณ สมรูป

คำนำสำนักพิมพ์

สีสันทันไม่ใช่เพียงเรื่องของความสวยงามหรือแฟชั่นที่ผ่านมาแล้วผ่านไป แต่มันคือเครื่องมืออันทรงพลังที่สุดในการสื่อสารตัวตนและสร้างความมั่นใจ หลายคนใช้เวลาก่อนชีวิตลองผิดลองถูกกับเสื้อผ้าหลากเฉดและเครื่องสำอางนับไม่ถ้วน เพียงเพื่อจะพบว่าบางอย่างไม่ใช่ “ไม่ใช่” แต่กลับระบุไม่ได้ว่าคืออะไร

Personal Color คู่มือค้นหาสีที่ใช่ที่คุณใช้ได้ตลอดชีวิต คือหนังสือที่ชวนคุณมองสีสันทันและความงามตามธรรมชาติของตัวเองในมุมใหม่ Anuschka Rees เสนอแนวคิดที่ชัดเจนว่า Color Analysis ไม่ได้มีไว้เพื่อแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนตัวตนของใคร เพราะสีตามธรรมชาติของคุณ ทั้งสีผิว สีผม และสีตา ล้วนมีความสมบูรณ์แบบและกลมกลืนกันอยู่แล้ว

เนื้อหาในเล่มเรียบเรียงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การปูพื้นฐานทฤษฎีสีที่เข้าใจง่าย ไปจนถึงวิธีการทำ Draping หรือการทาบสีเพื่อทดสอบด้วยตัวเองที่บ้าน หนังสือเล่มนี้จะทำให้คุณค่อย ๆ กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาพลักษณ์ของตัวเอง คุณจะรู้เหตุผลเบื้องหลังว่าทำไมเครื่องประดับสีเงินถึงดูดีกว่าสีทองสำหรับคุณ หรือทำไมสีผมเฉดหนึ่งถึงช่วยให้ดวงตาของคุณดูมีประกายมากกว่าอีกเฉดหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

เหนือสิ่งอื่นใด นี่คือนักหนังสือที่เรากล้าเรียกได้อย่างเต็มปากว่าเป็น “คู่มือที่ใช่ที่ได้ตลอดชีวิต” เพราะธรรมชาติของมนุษย์ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เมื่ออายุมากขึ้นสีสันทันในตัวเราอาจมีความสว่างหรือความชัดเจนที่เปลี่ยนไป แต่องค์ความรู้ในเล่มนี้จะช่วยให้คุณสามารถประเมินและปรับเปลี่ยนพาเลตต์สีประจำตัวให้สอดคล้องกับวัยได้อย่างสง่างาม ไม่ว่าจะคุณอยู่ในวัย 20, 50 หรือ 80 ปี หนังสือเล่มนี้จะยังคงเป็นที่ปรึกษาที่ซื่อสัตย์ที่สุดเสมอ

เมื่อคุณมองเห็นความกลมกลืนที่มีอยู่แล้วในตัวเอง การเลือกสีจะไม่ใช่เรื่องของการลังเลหรือการเลียนแบบอีกต่อไป แต่จะเป็นการตัดสินใจที่ชัดเจน เป็นมิตรกับตัวเอง และสะท้อนความเป็นคุณได้อย่างแท้จริงในทุกช่วงของชีวิต

สารบัญ

บทนำ : ทำไมสีบางสี
ถึงเข้ากับคุณได้ดีกว่าสีอื่น ๆ

2

ส่วนที่ 1 ทฤษฎีสี

ความเชี่ยวชาญในการใช้สี
วิธีอ่าน บรรยาย และจำแนกสี

18

ความกลมกลืนของสี
ทำไมคุณถึงทำนายได้ว่าสีไหนจะเหมาะกับคุณ

50

ประเภทของสี
ฤดูกาลทั้ง 12 ฤดูเกี่ยวข้องกับทฤษฎีสีอย่างไร

66

ส่วนที่ 2

ค้นหาฤดูของคุณ

แผนที่นำทาง

หาฤดูที่ใช้ได้ใน 5 ขั้นตอน 80

ระดับความตักกันของสี

สูงมาก สูง ปานกลาง หรือต่ำ 90

อันเดอร์โทนของคุณ

โทนเย็น โทนเย็นก่อนไปทางกลาง
โทนร้อนก่อนไปทางกลาง หรือโทนร้อน 110

ความสดของสี

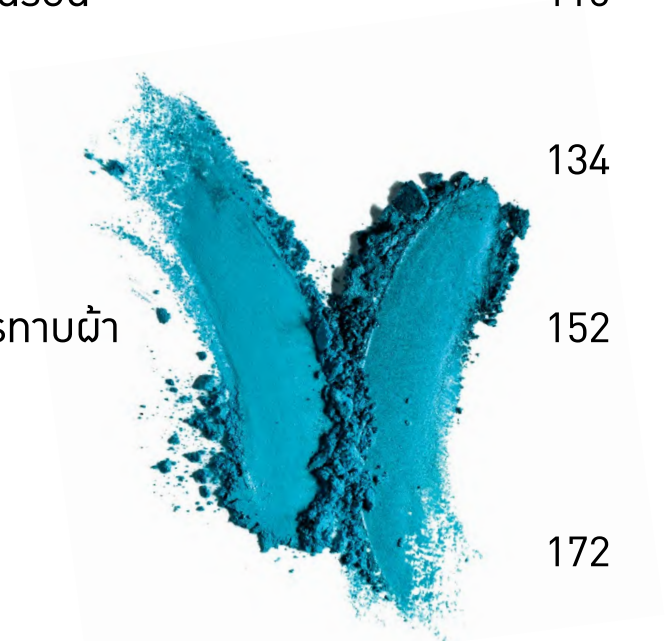
ละมุน ปานกลาง หรือสดใส 134

การทาบผ้า

ยืนยันฤดูกาลที่ใช้ของคุณโดยการทาบผ้า 152

สูสี

เมื่อคุณตัดสินใจไม่ถูก
ระหว่างสองฤดูกาล 172

ส่วนที่ 3

สีส้นของคุณ

พบกับสีของคุณ

วิธีอ่านพาเลตต์สีของคุณ

184

สีทองหรือสีเงิน

เครื่องประดับสีไหนเหมาะกับฤดูของคุณที่สุด

310

สีผิว

วิธีหาระดับสีผิวและโทนสีผิว
ที่ใช้สำหรับฤดูกาลของคุณ

320

เครื่องสำอาง

เครื่องสำอางสีไหนเหมาะ
หรือไม่เหมาะกับคุณ
สำหรับคนทุกฤดูกาล

332

บทสรุป

344

กิตติกรรมประกาศและเกี่ยวกับผู้เขียน

345

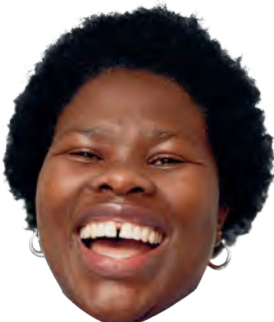
ពុទ្ធបែដៃជុំសតតៃ 190
 ពុទ្ធបែដៃជុំសតតៃ 200
 ពុទ្ធបែដៃជុំសតស្វាង 210

ពុទ្ធរ៉ឺងស្វាង 220
 ពុទ្ធរ៉ឺងតៃ 230
 ពុទ្ធរ៉ឺងប៉ុមប្រាស 240

ពុទ្ធបែដៃរ៉ឺង
 ប៉ុមប្រាស 250
 ពុទ្ធបែដៃរ៉ឺងតៃ 260
 ពុទ្ធបែដៃរ៉ឺងតៃ 270

ពុទ្ធអ្នារតៃ 280
 ពុទ្ធអ្នារតៃ 290
 ពុទ្ធអ្នារសតតៃ 300

PERSONAL

The background features a series of diagonal stripes in various shades of pink, green, and orange, creating a dynamic and colorful pattern. The stripes are of varying widths and colors, including light pink, bright green, and vibrant orange, set against a white background.

COLOR

บทนำ

ทำไมสีบางสี

ถึงเข้ากับคุณได้ดีกว่าสีอื่น ๆ

ถ้าคุณเคยแต่งตัวเตรียมออกไปข้างนอกพร้อมกับเพื่อน ๆ หรือเคยสวมเสื้อผ้าของใครสักคน คุณคงเคยสังเกตเห็นว่าสีบางสีอาจดูโดดเด่นกับคนคนหนึ่ง แต่กลับไม่เหมาะกับอีกคนเลย เจดสีเดียวกันนั้นอาจทำให้คนคนหนึ่งดูสดใสและเปล่งประกายเหมือนเพิ่งกลับจากรีสอร์ทสุขภาพสุดหรูแถบเมดิเตอร์เรเนียน แต่สีเดียวกันนั้นก็กลับทำให้อีกคนดูซีดหมองไปเลย

คุณเคยสงสัยไหมว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ทำไมเพื่อนของคุณใส่เสื้อโค้ตสีถ่านแล้วดูดีสุดๆ แต่โทนหม่นทุกเฉดกลับดูไม่เข้ากับคุณ ทำไมบางคนทาลิปสติกสีแดงสดในวันอังคารแล้วดูดีมาก แต่บางคนกลับดูไม่ต่างจากตัวตลกโบโซ่หลังจากทาลิปบาล์มแบบมีสีทับอีกหนึ่งเลเยอร์

คำตอบคือทฤษฎีสี หรือเจาะจงกว่านั้นก็คือความกลมกลืนของสีนั่นเอง

ทฤษฎีสีเป็นทั้งศิลปะและวิทยาศาสตร์ของสี ได้แก่ คุณสมบัติของสี วิธีผสมสี และวิธีที่เรามองเห็นและรับรู้สี ความกลมกลืนของสีเป็นหัวข้อสำคัญที่เราใช้ค้นหาและอธิบายว่าทำไมในสายตาของมนุษย์ บางเฉดสีเมื่ออยู่ด้วยกันแล้วจึงดูลงตัวกว่าสีอื่นๆ ศิลปิน นักออกแบบ และผู้สร้างสรรค์ผลงานทั่วโลกต่างก็ใช้หลักการของทฤษฎีสีและความกลมกลืนของสี นักวาดภาพประกอบใช้หลักการนี้ในการเลือกพาเลตต์สีให้เหมาะกับงาน ผู้สร้างภาพยนตร์ใช้เพื่อกำหนดอารมณ์ของฉาก และผู้กำกับศิลป์ใช้เพื่อสร้างโฆษณาที่ดึงดูดสายตาลูกค้า

คำศัพท์เฉพาะ ทฤษฎีสี

ทฤษฎีสีคือการศึกษาว่าด้วยเรื่องสี คุณสมบัติ วิธีที่เรารับรู้สี วิธีวัด และใช้งานสี ทฤษฎีนี้ครอบคลุมหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความกลมกลืนของสี การผสมสี สัญลักษณ์ของสี รวมถึงจิตวิทยาของสี

อย่าเข้าใจผิดว่าหลักความกลมกลืนของสีถูกสร้างขึ้นเพื่อมาตรฐานความงามในสังคม เพราะมันไม่ได้ถูกคิดค้นโดยบริษัทใหญ่ และไม่ได้มีรากฐานมาจากบทบาททางเพศที่ตายตัว เช่นเดียวกับหลักการออกแบบอื่นๆ อาทิ ความสมมาตรและความสมดุล หลักการเหล่านี้มักถูกค้นพบโดยศิลปินที่ศึกษาปรากฏการณ์ธรรมชาติเพื่อหาสาเหตุว่าทำไมมันจึงดูสวยงามและจะนำสิ่งนั้นกลับมาใช้ในผลงานของพวกเขาได้อย่างไร

คำศัพท์เฉพาะ ความกลมกลืนของสี

ความกลมกลืนของสีคือสาขาหนึ่งในทฤษฎีสีที่ศึกษาและอธิบายว่าทำไมการจับคู่สีบางสีถึงได้ดูเตะตา

เป็นไปได้ที่คุณอาจใช้หลักการทฤษฎีสีในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เช่น ตอนเลือกซื้อดอกไม้สดจากตลาดแล้วลองนึกว่าสีไหนจะเข้ากับเคาน์เตอร์ห้องครัวของคุณที่สุด ตอนที่คุณปรับความอิมิตัวของสีและความคมชัดของรูปก่อนโพสต์ลงโซเชียลมีเดียหรือก่อนจะส่งให้ใครสักคน ตอนที่คุณใช้คอนซิลเลอร์สีพีชเพื่อปกปิดรอยคล้ำใต้ตาหรือแม้กระทั่งตอนที่คุณปรับความสว่างบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับหลักการทฤษฎีสี (ว่าสีทำงานอย่างไร) และความกลมกลืนของสี (ว่าทำไมสีสองสีหรือมากกว่านั้นถึงดูเข้ากันเมื่ออยู่เคียงข้างกัน)

ในหนังสือเล่มนี้ เราจะใช้หลักการเดียวกันนี้ในการค้นหาว่าเฉดสีไหนช่วยขับสีผิวอันเป็นเอกลักษณ์ของคุณให้ดูโดดเด่นที่สุด ส่วนคุณก็นำข้อมูลนี้ไปใช้อย่างไรขึ้นอยู่กับคุณเลย การแสดงออกถึงตัวตนและรสนิยมส่วนตัวสำคัญกว่าความกลมกลืนของสีเสมอ ใช้หนังสือเล่มนี้เพื่อทำความรู้จักกับโลกของสีและทดลองเล่นกับมันเหมือนที่บรรดาศิลปินทั้งหลายทำกัน ทฤษฎีสีเป็นเพียงหนึ่งในเครื่องมือสร้างสรรค์อีกมากมายในกล่องอุปกรณ์ของพวกเขาเท่านั้นเอง

การวิเคราะห์สีคืออะไร

การวิเคราะห์สีคือกรอบแนวคิดที่ช่วยให้เราเห็นว่าเฉดสีแบบไหนเข้ากับสีผิว สีผม และสีตาของตัวเองที่สุด วิธีนี้ได้รับความนิยมในช่วงทศวรรษ 1980 จากหนังสือขายดี *Color Me Beautiful* ซึ่งเขียนโดยแคโรล แจ็กสัน ที่ปรึกษาด้านภาพลักษณ์และสไตล์ลิสต์ หนังสือเล่มนี้แบ่งสีออกเป็น 4 กลุ่มสีตามฤดูกาล ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ

ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว พร้อมแนะนำพาเลตต์สีเฉพาะสำหรับแต่ละฤดูกาล มีการถกเถียงกันว่าแคโรล แจ็กสัน เป็นคนแรกที่คิดระบบนี้จริงหรือไม่ บางคนให้เครดิตซูซานน์ เคย์กิลล์ สไตลิสต์จากฮอลลีวูด ว่ากันว่าเธอได้สร้างพาเลตต์สีเฉพาะบุคคลให้ลูกค้าของเธอ และตั้งชื่อพาเลตต์เหล่านั้นตามฤดูกาลตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1950

แต่แนวคิดที่ว่าสีผิว สีผม และสีตาของแต่ละคนมีผลต่อการเลือกสีที่เหมาะสมกับตัวเองนั้น มีมานานก่อนที่เคย์กิลล์จะพูดถึงเสียอีก ยกตัวอย่างเช่น ใน ค.ศ. 1928 มีสมุดเล่มเล็ก ๆ ชื่อว่า *Charts of Becoming Colors* ที่รวบรวม “สีที่ใช่และอินเทรนด์” ซึ่งได้รับความนิยมมาก บรรดาศิลปินยังใช้

ฤดูกาลในการจัดพาเลตต์สีต่าง ๆ มานานแล้วก่อนที่ *Color Me Beautiful* จะตีพิมพ์ด้วยแรงบันดาลใจจากสีสันของธรรมชาติ (ในซีกโลกเหนือ) ฤดูใบไม้ร่วงมักเชื่อมโยงกับโทนอบอุ่นและโทนพื้นดิน ส่วนฤดูหนาวจะเป็นโทนเย็นแบบน้ำแข็ง ฤดูใบไม้ผลิโดดเด่นด้วยโทนอ่อนละมุนแบบดอกไม้ผลิบาน ส่วนฤดูร้อนมีทั้งสีสดใสเจิดจ้าและพาสเทลนุ่ม ๆ แบบวันแดดรำไร

ฉันเป็นคนยุคมิลเลนเนียล จึงไม่ทันกระแสนิยมเรื่องการวิเคราะห์สีในยุคแรก แต่แม่ของฉันซึ่งเป็นสาววัยยี่สิบที่สนใจแฟชั่นในยุคนั้น อยู่ในเจเนอเรชันที่ได้อิทธิพลเกี่ยวกับแนวทางแฟชั่นและความงามทั้งหมดจากคำศัพท์และแนวคิดจากหนังสือ *Color Me Beautiful*

ฉันเคยได้ยินแม่ใช้ฤดูกาลอธิบายสีมาก่อน (“นั่นคือสีน้ำเงินแบบฤดูหนาว”) แต่ไม่เข้าใจมากนักจนกระทั่งช่วงก่อนวัยรุ่นที่ฉันประสบปัญหาหนักหน่วงสุด ๆ และนั่นทำให้ฉันเข้าใจว่าตอนนั้นแม่หมายถึงอะไร ช่วงต้นทศวรรษ 2000 จะมีช่วงเวลาประมาณ 2-3 เดือนที่ไม่มีเด็กผู้หญิง ม.2 คนไหนที่รักศักดิ์ศรีของตัวเองจะยอมไปโรงเรียนโดยไม่กรีดอายไลเนอร์สีดำและหนีผมตรงเด็ดขาด ตอนนั้นฉันเองก็มีผมตรงยาว แต่ไม่เข้าใจว่าทำไมเพื่อน ๆ ที่กรีดอายไลเนอร์สีดำถึงดูเจ๋งมาก ในขณะที่ฉันกลับดูไม่ต่างจากผีเด็กที่เอาปากกาเมจิกสีดำระบายบนหน้า วันหนึ่งหลังจากที่ฉันขอยืมเครื่องสำอางของแม่เพราะอายไลเนอร์ทุกแท่งของฉันมัน “ไม่เข้ากับฉัน” เลย

จริงหรือไม่

การเลือกสีที่ใช่
ช่วยปรับสมดุล
และแก้อันเดอร์โทนผิวได้

ไม่จริง! การวิเคราะห์สีคือการเรียนรู้เอกลักษณ์สีส่วนตัวตามธรรมชาติของคุณ เราไม่ได้พยายามแก้ไขปรับ หรือปรับสมดุลใดๆ เพราะสีธรรมชาติของคุณนั้นกลมกล่อมลงตัวอยู่แล้ว

แม้อีกพูดขึ้นมาว่า “หนังสือ สีดำนี้อาจไม่เหมาะกับลูกหรือ เพราะ ลูกเป็นโตนฤดูใบไม้ผลินี้” จากนั้นแม้อีกหยิบหนังสือปกอ่อน เก๋ๆ ที่มุ่มยับและมีโน้ตเต็มขอบหน้ากระดาษมาให้ และ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ฉันได้รู้จักโลกของการวิเคราะห์สีตาม ฤดูกาล

ตั้งแต่ทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา หลายอย่างในวงการนี้ ก็เปลี่ยนไป หนังสือ *Color Me Beautiful* ได้ขยายกรอบ แนวคิดจาก 4 ฤดูกาลเป็น 12 ฤดูกาล และโซเซี่ยลมีเดีย ก็ทำให้คนนับล้านได้รู้จักการวิเคราะห์สี ความนิยมที่กลับ มาทำให้เกิดความสับสนขึ้นพอสมควร ข้อมูลมากมาย ที่บางอย่างก็ขัดแย้งกันเองทำให้แนวคิดนี้ดูซับซ้อนเกินไป ทั้งที่จริงๆ แล้วมันค่อนข้างจะเรียบง่ายเสียด้วยซ้ำ

ข้อมูลที่ขัดแย้งกันมากมายตั้งแต่แรกมาจากไหน ก็เพราะ การวิเคราะห์สีเกิดขึ้นในยุคที่ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ (และ สถานะของผู้เชี่ยวชาญ) ยังเป็นสิ่งที่ผู้คนให้ความเชื่อถือ มากที่สุด และผู้คนก็คุ้นชินกับการเชื่อคำแนะนำของ มืออาชีพ หนังสือ *Color Me Beautiful* ที่เป็นผลผลิต ของยุคนั้น ให้คำแนะนำโดยไม่เคยเปิดเผยหลักการ ผู้อ่าน ได้รับคำแนะนำว่าควรหาฤดูกาลของตัวเองอย่างไรและ ควรใส่สีอะไร แต่แคโรล แจ็กสัน ไม่เคยอธิบายว่าทำไมพาลेटต์สีนั้นจึงเหมาะกับ พวกเขา เมื่อไม่มีหลักการหรือกรอบแนวคิดที่ชัดเจนให้ผู้อ่านใช้ประกอบการอ้างอิง ได้ จึงไม่น่าแปลกใจที่เมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนก็เติมเต็มช่องว่างเหล่านั้นด้วยส่วนผสม ระหว่างความเข้าใจผิด กฎแฟชั่นที่ตกยุค รวมถึงคำแนะนำด้านสไตล์ที่ตาชด้น

ปัจจุบันนี้ การที่แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์สีจะถูกพัฒนาไปตามกาลเวลาหรือแม้แต่ว่า แยกแขนงไปเป็นสิ่งที่ต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงไม่ใช่เรื่องแย่นักวิเคราะห์สีบางกลุ่ม ใช้ระบบ 16, 24 หรือแม้กระทั่ง 36 ฤดูกาล บางคนคำนึงถึงสไตล์ บุคลิกภาพ หรือแม้กระทั่งออราของคุณ トラバไตที่คุณรู้ว่าคำแนะนำที่คุณได้รับนั้นอ้างอิงจาก อะไร ทุกระบบการวิเคราะห์สีมีน้ำหนักความถูกต้องที่พอ ๆ กัน

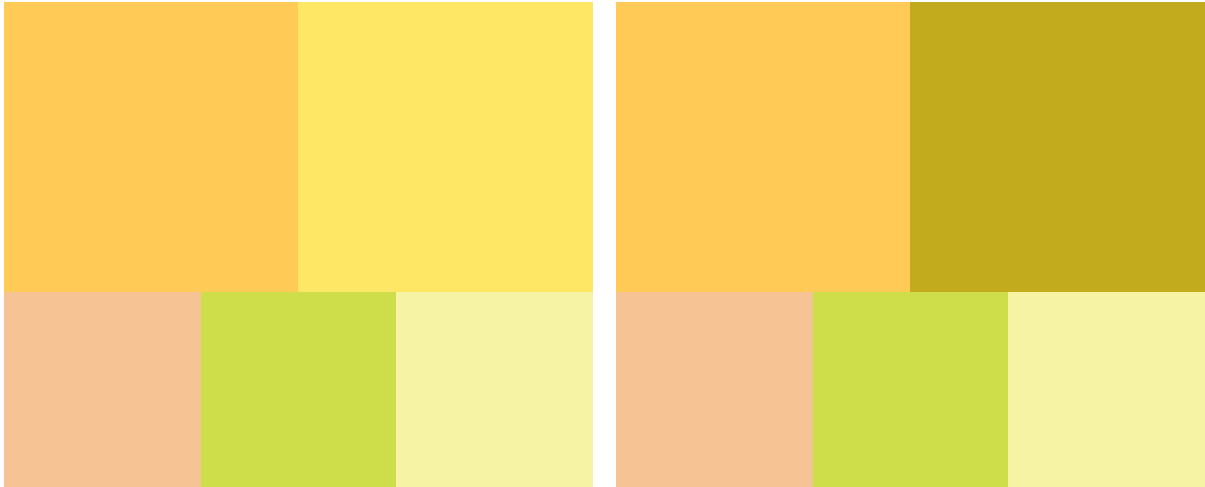
จริงหรือไม่ ควรเลิกใส่เสื้อผ้า สีสดเมื่ออายุมากขึ้น

ใครบอก จริงอยู่ว่าสีสันตาม ธรรมชาติของคนส่วนใหญ่จะเปลี่ยนไป ตามกาลเวลา และสีที่เหมาะสมที่สุด กับคุณตอนอายุ 35 ปี อาจไม่เหมือนกับสีที่เหมาะสมที่สุดตอนคุณอายุ 75 ปี ก็ได้ เป็นเรื่องจริงที่เมื่อคนส่วนใหญ่ อายุมากขึ้น ก็มักจะชอบโทนสี ที่ดูหม่นและไม่เข้มชัดมากนัก แต่นั่น ก็ขึ้นอยู่กับความชอบส่วนตัวของคุณ เพราะคำว่า “หม่นขึ้นเล็กน้อย” ในที่นี้ อาจหมายถึงสีชมพูสดอย่างสีชมพู พลามิงโกหรือสีน้ำเงินอมเทาสดใส แบบน้ำเงินฝรั่งเศสก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่า คุณจะถูกโดดเด่นในสีสดหรือ ในพาลेटต์สีที่นุ่มละมุน ก็ขึ้นอยู่กับ เอกลักษณ์สีเฉพาะตัวของคุณ ไม่เกี่ยวกับอายุเลย

แนวคิดสำคัญของ การวิเคราะห์สีสมัยใหม่

ทุกคำแนะนำในหนังสือเล่มนี้มีพื้นฐานมาจากหลักการพื้นฐานของทฤษฎีสีและความกลมกลืนของสี ความกลมกลืนของสีเป็นหลักการสากล ไม่เกี่ยวกับกระแสแฟชั่น บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม หรือรสนิยมส่วนตัว

หลักสำคัญของความกลมกลืนของสีคือ ร่างกายคุณมาพร้อมกับพาเลตต์สีตามธรรมชาติที่มีความกลมกลืนและสวยงามในแบบของตัวเองอยู่แล้ว ไม่ว่าจะสีผิว สีผม และสีตาของคุณต่างก็เข้ากันอย่างลงตัว เพราะอะไรนะหรือ ก็เพราะว่าสีสันตามธรรมชาติของคุณเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติเหมือนกับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ นั่นแหละ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสากลของความกลมกลืนของสี แคโรล แจ็กสัน เคยกล่าวไว้ว่า “ธรรมชาติคือนักออกแบบที่ยอดเยี่ยมที่สุด!”

ผลลัพธ์ที่ตามมาจากแนวคิดนี้คือความกลมกลืนของสีไม่ใช่สิ่งที่ต้องแก้ไข เราไม่ต้องพยายามปรับปรุง ปรับสมดุลหรือแก้ไขอะไรทั้งสิ้น ฉันจะไม่บอกคุณว่าควรใส่อะไรเพื่อให้ใกล้เคียงกับอุดมคติ เพราะไม่มีอุดมคติที่ตายตัว เราทุกคนต่างมีสีเฉพาะตัวอันมีเอกลักษณ์ที่เราโน้มเอียงเข้าหาเปิดใจยอมรับ แล้วขยับเน้นให้โดดเด่นได้

เฉดสีที่ส่งเสริมสีเฉพาะตัวจะทำให้คุณดูเปล่งประกายและดูดีอย่างเป็นธรรมชาติ โดยแทบไม่ต้องพยายามเลย ผู้คนจะสังเกตเห็นใบหน้าของคุณก่อนเสื้อผ้า แน่ใจว่าบางครั้งคุณอาจไม่ได้ต้องการแบบนั้น บางครั้งคุณอาจไม่ได้ต้องการดูกลมกลืน แต่ต้องการสร้างความโดดเด่นมากกว่า

ลองเปรียบเทียบสองพาเลตต์สีด้านบนดู เห็นไหมว่าในพาเลตต์ที่สอง มีสีหนึ่งดูสะดุดตาว่าสีอื่น สิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นเมื่อคุณใส่เสื้อผ้าที่มีเฉดสีตรงข้ามกับสีเส้นของคุณ ซึ่งออกจะดูขัดตาเล็กน้อยและทำให้คุณดูสะดุดตาเกินไปหรือดูแต่งเยอะเกินไปนิด ในขณะที่สีเดียวกันนี้อาจดูเป็นธรรมชาติกับคนที่มียีนสีเส้นต่างจากคุณ แต่ถ้าถามว่ามันดูแย่หรือเปล่า ไม่เลย! ไม่มีสีไหนจะทำให้คุณดูไม่น่ามอง สิ่งสุดท้ายที่ฉันอยากให้คุณทำคือการมีรายชื่อสีในหัวว่า “ห้าม” ใส่สีอะไรบ้าง

จริงหรือไม่

สีดำ สีขาว สีเทา สีแทน
คุณจะไม่มีวันพลาด
ถ้าใส่สีกลาง ๆ

หลายคนมองว่าสีกลาง ๆ เป็นทางเลือกที่ “ปลอดภัย” แต่แท้จริงแล้วสีกลาง ๆ แทบทั้งหมดค่อนข้างที่จะมีความสุดโต่งในมุมมองของสี ที่ตลกร้ายคือการใส่สีพวกนี้ให้ออกมาดูดีเยี่ยมกว่าการใส่สีอื่น ๆ อีกด้วย

เป้าหมายของฉันคือ หลังจากที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว คุณจะกล้าใส่สีที่หลากหลายกว่าเคย ฉันอยากให้คุณมีความมั่นใจที่จะก้าวข้ามสีกลางๆ สีที่กำลังอยู่ในกระแส หรือสีที่ดูปลอดภัย ณ ตอนนี้ และเริ่มทดลองใส่สีที่คุณไม่เคยคิดที่จะใส่มาก่อน บางทีคุณอาจคิดมาตลอดว่าสีชมพูทุกเฉดไม่เหมาะกับคุณเอาเสียเลย แต่ความจริงแล้วสีชมพูเป็นหมวดใหญ่ที่มีเฉดสีมากมายและอาจดูแตกต่างกันอย่างมาก บางทีคุณอาจไม่ชอบสีชมพูบาร์บีस्टไอส์ แล้วถ้าเป็นสีม่วงอมชมพูหม่นๆ หรือสีแดงอมม่วงเข้มแบบผลบอยเซนเบอร์รี่ละ เพราะฉะนั้นอย่าเพิ่งตัดสีชมพูทั้งหมดออกจากตู้เสื้อผ้าของคุณเลย!

ระหว่างที่อ่านหนังสือเล่มนี้ ฉันอยากให้คุณลองวางความเชื่อเดิม ๆ เกี่ยวกับสีที่คุณคิดว่าเหมาะหรือไม่เหมาะกับตัวเองไว้ก่อน แล้วลองมันใหม่อีกครั้ง ตลอดเวลาที่ผ่านมาคุณคงเคยได้ยินหลายเสียงพูดถึงสีที่เหมาะสมกับคุณ เช่น ป้าของคุณบอกว่า “ผิวเธอซีดอย่างกับกระดาษ” เพื่อนสมัยเรียนมัธยมจอมบูลลี่บอกว่า สีชมพูทำให้คุณดู “เงี้ง่า” ะมัด แต่หนุ่มที่ทำงานบอกว่าคุณดู “เก๋มาก” ในสีน้ำเงินโคบอลต์ บางทีสิ่งที่พวกเขาพูดมาทั้งหมดอาจจะถูกต้องในมุมมองของเขา แต่คุณไม่มีทางรู้ได้เลยว่ามุมมองของพวกเขาที่ตั้งอยู่บนความกลมกลืนของสี กระแสแฟชั่น หรือความเห็นส่วนตัวที่คนคนนั้นมีต่อสีบางสีมากน้อยแค่ไหน บางทีช่างผมอาจแนะนำ “โทนสีน้ำตาลหม่นเทาเพื่อให้เข้ากับผิวโทนเย็นของคุณ” แต่พอไปดูรองพื้นลูกรักที่คุณใช้ประจำ สีผิวของคุณกลับมี “อันเดอร์โทนอุ่นค่อนข้างไปทางกลาง” เสียอย่างนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านความงาม แปรนด์ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งนักวิเคราะห์สีอาจมีวิธีแบ่งโทนสีต่างกัน ไม่ว่าจะโทนร้อน โทนเย็น หรือโทนสีมะกอก นักวิเคราะห์สีคนหนึ่งอาจจัดคุณให้อยู่ในฤดูใบไม้ร่วงนุ่มนวล แต่อีกคนกลับบอกว่าคุณเป็นฤดูใบไม้ร่วงแท้ เพราะแต่ละคนให้นิยามฤดูแห่งสีต่างกันเล็กน้อย ไม่มีใครถูกหรือผิด トラบิตที่พาเลตต์สีที่เขาแนะนำให้คุณนั้นเข้ากับคำจำกัดความที่จะกล่าวถึงในบทต่อไปนี้ ฉันขอทำให้คุณเริ่มต้นจากศูนย์ในการอ่านหนังสือเล่มนี้

จริงหรือไม่

คุณควรใส่เฉพาะสีที่เหมาะสมกับประเภทของคุณ

ไม่จริงเลย! คุณควรใส่สีที่คุณอยากใส่ต่างหาก หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณรู้ว่าสีไหนกลมกลืนกับสีสกินของคุณ และสีไหนที่อาจจะไม่ค่อยเข้ากับมันนิดหน่อย แต่คุณจะทำอย่างไรกับข้อมูลที่ได้รับไปก็แล้วแต่คุณ เพราะความกลมกลืนของสีไม่ใช่ข้อบังคับว่าคุณต้องทำตามอย่างเคร่งครัด

ก่อนที่เราจะไปต่อ ขอชี้แจงไว้ก่อนว่าฉันจะพูดถึง “สีที่ใช่ที่สุด” สำหรับคุณ หรือ
คุยเรื่องเฉดสีที่ “เหมาะกับ” “ขับให้ดูดี” หรือ “เข้ากับ” คุณ คำพวกนี้เป็นเพียง
การย่อความหมายว่า “นี่คือสีที่เข้ากับสีส้นของคุณตามหลักความกลมกลืนของสี”
เท่านั้น ไม่ได้หมายความว่า การใส่สีนั้นจะทำให้คุณดูน่าดึงดูดขึ้นแค่ไหน ถ้าฉัน
บอกว่าคุณ “สามารถ” ใส่สีนี้ได้ ฉันหมายความว่า “สีนี้เป็นตัวเลือกที่ดีหากคุณ
ต้องการความกลมกลืนของสีสูงสุด แต่แน่นอนว่าคุณสามารถและควรใส่สีอะไร
ก็ได้ที่คุณอยากใส่”

การวิเคราะห์สี ใช้ได้กับทุกโทนผิวได้อย่างไร

ความจริงที่เลียดไม่ได้คือในอดีตนั้น การวิเคราะห์สีไม่อาจใช้ได้ผลกับทุกโทนสีผิวอย่างเท่าเทียมกัน แม้แต่ทุกวันนี้ แหล่งข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการวิเคราะห์สีหลายแห่งก็ยังยึดมุมมองแบบยุโรปอันแสนเจ็บปวด ที่พิถีพิถันกับการแยกความแตกต่างระหว่างสี “บลอนด์เทาสว่าง” กับ “บลอนด์แซมเปญ” อย่างละเอียด แต่กลับจัดให้คนผิวสีส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่ม 1 ใน 2 ประเภทจากทั้งหมด 12 ประเภท เหตุผลคือวิธีการเหล่านี้ใช้เพียงค่าสัมบูรณ์ (จากอ่อนไปเข้ม) ของสีเส้นของคนคนหนึ่ง เป็น 1 ใน 3 ปัจจัยหลักที่ใช้กำหนดฤดูกาลสีของคนคนนั้น ในหนังสือ *Color Me Beautiful* แคโรล แจ็กสัน ถึงกับกำหนดให้ “ผมสีน้ำตาลกลาง” เป็นจุดอ้างอิงตรงกลางของตัวแปรนี้ พูดอีกอย่างก็คือใครก็ตามที่มีผมเข้มกว่าสีน้ำตาลกลาง จะถูกจัดเป็นฤดูหนาวหรือฤดูใบไม้ร่วง และถ้ามีผมสีน้ำตาลเข้มหรือดำ ก็มักถูกจัดเป็นฤดูใบไม้ร่วงเข้มหรือฤดูหนาวเข้ม

อย่างไรก็ตาม ใ่ว่าทุกคนที่มีผมสีน้ำตาลเข้มหรือดำจะเหมาะกับสีเดียวกันเสมอไป คนผิวสีบางคนดูดีในสีสดและเข้มชัด ในขณะที่บางคนเปล่งประกายในสีที่อ่อนกว่า และไม่เจิดจ้าเท่า ตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว เป้าหมายของฉันต่อหนังสือเล่มนี้มีเพียง 2 ข้อคือหนึ่ง พัฒนาระบบการวิเคราะห์สีโดยยึดตามหลักทฤษฎีสีขั้นพื้นฐาน และสอง ทำให้ระบบนี้ใช้ได้กับทุกโทนสีผิว ฉันตระหนักอย่างรวดเร็วว่าเพียงทำข้อแรกให้สำเร็จ ข้อที่สองก็จะสำเร็จตามไปด้วย เพราะในมุมมองของทฤษฎีสี ไม่มีเหตุผลเลยที่ฤดูกาลสีจะจำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มคนผิวขาว ในระบบการวิเคราะห์สีที่สอดคล้องกับทฤษฎีสีอย่างแท้จริง เราสามารถพบทุกฤดูกาลสีได้ในคนทุกเชื้อชาติ

หมายเหตุเกี่ยวกับนางแบบ และนายแบบในหนังสือเล่มนี้

เราทุ่มเทอย่างมากเพื่อให้ภาพถ่ายในหนังสือเล่มนี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจกระบวนการวิเคราะห์สีได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะคุณจะมีผิวสีอะไร เชื้อชาติไหน หรืออายุเท่าไร เราถ่ายภาพคน 50 คน (ที่เป็นทั้งเพื่อน เพื่อนของเพื่อน และนางแบบนายแบบมืออาชีพ) แต่ถึงอย่างนั้นนางแบบและนายแบบทั้ง 50 คนนี้ก็ไม้อาจสะท้อนความหลากหลายของสีผิวมนุษย์ในโลกนี้ได้ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงมีความเป็นไปได้สูงว่า คุณจะไม่มีพบใครในหนังสือเล่มนี้ที่มีโทนสีผิวและสีผมเหมือนคุณทุกประการ อันที่จริงแล้วฉันขอเตือนว่าอย่าพยายามหาคนที่สีผิวเหมือนคุณเป๊ะท่ามกลางบรรดานางแบบนายแบบในหนังสือเล่มนี้ เพราะลักษณะหลายอย่างที่เราใช้บรรยายผู้คนในชีวิตประจำวัน (เช่น ผมสีน้ำตาล ผิวตกรั้ว ตาสีเขียว หรือเชื้อสายเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) แทบไม่มีผลหรือไม่มีผลต่อการวิเคราะห์สีเลยด้วยซ้ำ หากคุณมีผมสีแดงเจิดจ้า คุณอาจคิดว่าตัวเองเป็นฤดูใบไม้ผลิแท้เหมือนลินา ซึ่งเป็นนางแบบผมแดงเพียงคนเดียวในหนังสือเล่มนี้ แต่ถ้าดูแค่สีผมอย่างเดียว คุณอาจเป็นฤดูใบไม้ร่วงนุ่มนวล ฤดูใบไม้ร่วงแท้ หรือฤดูใบไม้ผลิสว่างได้เช่นกัน สิ่งที่ทำให้ลินาเป็นฤดูใบไม้ผลิแท้ไม่ใช่แค่สีผมเท่านั้น แต่เป็นการผสมผสานระหว่างสีผม สีผิว อันเดอร์โทน สีตา ระดับความตัดกัน และความสว่างของสีตามธรรมชาติ ดังนั้นแทนที่จะพยายามหาว่าคุณเหมือนนางแบบหรือนายแบบคนไหนที่สุด ใช้ภาพเหล่านี้เพื่อทำความเข้าใจลักษณะต่างๆ ของสีผิวของคนแต่ละคนที่แตกต่างกันให้ครบถ้วน (เช่น อันเดอร์โทน เป็นต้น) แล้วนำความรู้ที่นั่นมาประยุกต์ใช้กับสีผิวที่เป็นเอกลักษณ์ของคุณเอง

กฎ 2 ข้อของอิทธิพลของสี

คุณสามารถใช้ฤดูกาลสีของตัวเองในการเลือกสีเสื้อผ้า สีผม และสีเครื่องสำอาง รวมถึงใช้เลือกสีพื้นหลังที่ช่วยเสริมส่งในการถ่ายภาพ การวิดีโอคอล หรือการทำคอนเทนต์ทางโซเชียลมีเดีย แต่ขอรับรองว่ายากังวลไปถึงสีกำไลทุกวง รองเท้าทุกคู่ หรือหัวเข็มขัด เพราะปริมาณสีที่คุณแต่งรวมถึงตำแหน่งของมันบนร่างกายก็สำคัญ ซึ่งมีกฎ 2 ประการที่ใช้วัดอิทธิพลของสี ดังนี้

กฎข้อที่ 1 : ยิ่งสีนั้นอยู่ใกล้ใบหน้าของคุณมากเท่าไร ก็จะมีอิทธิพลมากขึ้นเท่านั้น

เฉพาะสีที่อยู่ในระยะลานสายตาเดียวกับใบหน้าของคุณถึงจะมีผลต่อความกลมกลืนของสีโดยรวม พุดคร่าวๆ คือ สิ่งที่อยู่เหนือเอวขึ้นไป และยิ่งสีนั้นอยู่ใกล้ใบหน้าของคุณมากเท่าไร ก็ยิ่งส่งผลชัดมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นสีของถุงเท้าจึงไม่มีวันทำให้ผิวของคุณดูหมองลงได้

กฎข้อที่ 2 : ยิ่งปริมาณสีมากเท่าไร ก็ยิ่งส่งอิทธิพลมากเท่านั้น

ต่างหูติดหูขนาดจิ๋วอาจอยู่ใกล้ใบหน้ามากก็จริง แต่ถึงจะเป็นสีที่ไม่เข้ากับผิวคุณ ก็แทบจะไม่มีผลอะไรเลยเพราะปริมาณสีน้อย ในทางกลับกัน สเวตเตอร์คอเต่าตัวหนาที่มีปริมาณสีมากกว่า สามารถทำให้ลุคของคุณดูปังขึ้นหรือไม่ก็ทำให้มันพังพินาศไปเลยได้

กฎ 2 ข้อเกี่ยวกับอิทธิพลของสีที่ส่งผลกระทบต่อมหาศาลนี้ กลับไม่ได้รับการพูดถึงเท่าที่ควร คุณไม่จำเป็นต้องเลิกใส่สีที่ชอบ คำแนะนำในหนังสือเล่มนี้มิได้ปรับใช้กับเสื้อผ้าแค่ประมาณครึ่งหนึ่งในตู้เสื้อผ้าของคุณเท่านั้น กางเกง กระโปรง รองเท้า และเครื่องประดับส่วนใหญ่จะไม่ส่งผลกระทบต่อความกลมกลืนของสีของคุณ

จริงหรือไม่

คุณสามารถหาอินเทอร์เน็ตของตัวเองโดยเปรียบเทียบเครื่องประดับสีต่างๆ บนข้อมือหรือมือ

ไม่จริง! กฎข้อแรกของอิทธิพลของสี ได้อธิบายแล้วว่าทำไมความเชื่อนี้ถึงผิดมหันต์ เพราะการดูเพียงส่วนเล็กๆ ของผิวโดยไม่ดูองค์ประกอบอื่นบนใบหน้า ไม่เพียงพอที่จะบอกเกี่ยวกับสีสันทของคุณได้ ใบหน้าของคุณต่างหากที่เป็นตัวชี้วัดที่แท้จริงของความกลมกลืนของสี

เรายังสามารถใช้กฎ 2 ข้อนี้เพื่อลดผลกระทบของสีที่ไม่เข้ากับผิวคุณได้ เช่น ถ้าคุณอยากใส่สเวตเตอร์สีที่ไม่ค่อยเข้ากับผิวเท่าไร ก็อาจใส่เสื้อคอปีนสีที่ซีวไว้ข้างในเพื่อให้คอและโบหน้าของคุณไม่อยู่ติดกับสีสเวตเตอร์โดยตรง

สูงสุด

สีผม

ผ้าโพกศีรษะ

รองพื้น
(อินเตอร์โทน)

ผ้าพันคอ

เสื้อคอเต่า

สูง

หูฟังขนาดใหญ่

พื้นหลัง
(สำหรับถ่ายรูปหรือวิดีโอ)

เสื้อคอกลม

ลิปสติก
(สีเข้มจัด)

แว่นตา
หรือแว่นกันแดด

หมวก

ปานกลาง

การแต่งตา
(สีเข้มจัด)

เครื่องประดับผม

สร้อยคอขนาดใหญ่

เสื้อ
คอเข้าลิ้น

ต่างหูพู่พวงห้อยระย้า
ขนาดใหญ่

บลัชออนและบรอนเซอร์

ต่ำ

การแต่งตา (สีอ่อน)

สร้อยข้อมือ
แหวน นาฬิกา

หูฟัง

ชุดชั้นใน บิกินี
ชุดว่ายน้ำ

ต่างหู
(ขนาดกลาง)

ลิปสติก
(สีอ่อน)

สร้อยคอ

ไม่มีผล

ต่างหูติดหู

กระเป๋า

รองเท้า

เครื่องประดับ
ร่างกาย

กระโปรง กางเกง กางเกงขาสั้น

ស្នាម ១

ក្រណាត់

75

ความเชี่ยวชาญ ในการใช้สี

วิธีอ่าน บรรยาย
และจำแนกสี

คุณเชี่ยวชาญเรื่องสีแค่ไหน ถ้าฉันถามว่าคุณจะเรียกสีนี้ว่าสีอะไร คุณจะตอบว่า “สีชมพูอ่อนเจือสีพีช” หรือคุณจะถูกหัวแกรก ๆ แล้วยกชื่อสีหลัก ๆ สักหนึ่งหรือสองสีขึ้นมา “น่าจะสีแดง-ชมพูไหมนะ”

ในบทนี้เราจะใช้ทฤษฎีสีในการพัฒนาความเชี่ยวชาญเรื่องสีของคุณ ความเชี่ยวชาญเรื่องสีเกี่ยวข้องกับการรู้คำศัพท์และความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของแต่ละสีได้อย่างชัดเจน ในการหาสีที่ดีที่สุดให้คุณนั้น เราจำเป็นต้องเจาะจง เพราะสเปกตรัม “สีฟ้า” เป็นได้ทั้งสีที่ปังและพังมาก ขึ้นอยู่กับว่าสีนั้นคือสีฟ้าไซนโทโรบิน สีเพริวจเคิลหม่น หรือสีครามสด แต่ไม่ต้องห่วง ฉันจะไม่ขอให้คุณท่องจำชื่อสีให้ได้ทั้งหมดหรอก

สิ่งสำคัญคือคุณต้อง “อ่าน” สีให้ออก คุณต้องมองเฉดสีชมพูตรงหน้าแล้วระบุตำแหน่งสีคร่าว ๆ ในแถบสีได้ ระบุได้ว่ามันเป็นสีชมพูหม่น ชมพูประกายมุก หรือชมพูสดใส ติดม่วงหรือแดงมากกว่า และเมื่อมีสีเขียวเข้มสองสีอยู่ตรงหน้า คุณสามารถอธิบายได้ว่าสองสีนี้ต่างกันอย่างไร หรือคุณสามารถเลือกสีรองพื้นโทนอุ่นที่สุดจากสวอตช์สีรองพื้นที่เรียงเป็นแถวได้อย่างมั่นใจ

คำศัพท์เฉพาะ เดด

คำว่าเดดสีกับสีต่างกันอย่างไร หากพูดกันตามจริงแล้ว เดดสีหมายถึงสีที่ถูกผสมด้วยสีดำ แต่ในหนังสือเล่มนี้เราจะทำให้ง่ายขึ้นโดยใช้คำว่าเดดสีในความหมายเดียวกับคำว่าสี

ทฤษฎีสีสอนให้เราจำคำศัพท์ที่เราต้องรู้ในการพูดภาษาของสี มันเป็นระบบเรียบง่ายสำหรับการจัดหมวดหมู่และเปรียบเทียบสี รวมถึงทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องใช้ในการอธิบายและประเมินทุกเฉดสีที่เจอ

ตาของมนุษย์มองเห็นสีได้ประมาณ 10 ล้านสี แต่เราต้องการคุณสมบัติพื้นฐานเพียง 3 ประการเท่านั้นในการอธิบายและแยกความแตกต่างของสีออกจากกัน นั่นคือสีล้วน (Hue) ความสดของสี (Chroma) และความสว่างของสี (Value) ทุกสีที่คุณเห็นบนโลกใบนี้เกิดจากการผสมผสานที่เฉพาะตัวของสามองค์ประกอบนี้ นั่นรวมถึงสีบนร่างกายของคุณด้วย! เราสามารถใช้คุณสมบัติเดียวกันนี้มาวิเคราะห์สีผิว สีผม และสีตาของคุณได้เช่นเดียวกับที่เราใช้มันอธิบายสีของท้องฟ้า สีเสื้อผ้าในตัว หรือแม้กระทั่งสีของต้นไม้ในห้องนั่งเล่น

สีคืออะไร

ก่อนที่เราจะลงลึกไปถึงเรื่องของสีล้วน ความสดของสี และความสว่างของสี ลองนึกถึงคำถามพื้นฐานเหล่านี้กันก่อนว่า ทำไมสิ่งต่างๆ บนโลกถึงมีสีล้วน สีที่เราเห็นเป็นผลลัพธ์จากแสงในความยาวคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ณ ความถี่ที่ต่างกัน แสงสีแดงมีความยาวคลื่นแตกต่างจากแสงสีเขียว ซึ่งก็มีความยาวคลื่นต่างจากแสงสีฟ้า เรามองเห็นสีได้เพราะดวงตาของเรามีตัวรับแสง (เรียกว่าเซลล์รูปกรวย) ที่คอยจับคลื่นแสงเหล่านี้ แสงที่ดูเหมือนเป็นสีขาว แท้จริงแล้วได้รวมทุกความยาวคลื่นไว้ด้วยกัน

ลองนึกถึงสายรุ้งดูสิ! สายรุ้งเกิดจากแสงอาทิตย์สีขาวที่หักเหเป็นสีต่างๆ ผ่านละอองน้ำเล็กๆ ในอากาศที่ทำหน้าที่เหมือนปริซึม แถบสายรุ้งแยกแสงออกเป็นสเปกตรัมเจ็ดสีที่ประกอบกันเป็นแสงขาว สีที่เห็นจะอยู่ในตำแหน่งเดียวกันเสมอ โดยเรียงตามลำดับความยาวคลื่น ด้านบนสุดของสายรุ้งคือสีแดงซึ่งมีคลื่นยาวที่สุด แล้วค่อยไล่ไปที่สีส้ม เหลือง และเขียว จากนั้นค่อยเป็นฟ้า น้ำเงิน และสุดท้ายด้านล่างสุดคือสีม่วงซึ่งมีคลื่นสั้นที่สุดนั่นเอง

ถ้าแสงเป็นต้นกำเนิดของสีทั้งหมด แล้วทำไมของบางอย่างที่ไม่เปล่งแสงจึงมีสี คำตอบคือทุกอย่างรอบตัวเรา ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาก็ดูดูดซับความยาวคลื่นบางส่วนไว้เมื่อมีแสงตกกระทบ โดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเคมีของวัตถุนั้นด้วย เมื่อแสงสีขาว (ที่รวมทุกสีของสายรุ้ง) กระทบบนวัตถุ วัตถุจะดูดสีบางสีไว้

ทฤษฎีสั้นๆ

แต่ละคนอาจมองเห็นสีไม่เหมือนกัน

พูดกันตรงๆ แสงกับความยาวคลื่นของมันไม่มีสีในตัวเอง สีต่างๆ ที่เราเห็นเกิดจากดวงตาเราจับคลื่นแสงแล้วสมองก็ตีความออกมาเป็นสี สัตว์บางชนิดที่มีระบบการมองเห็นแตกต่างกับเรา อาจมองวัตถุเดียวกับเราแต่เห็นสีต่างออกไป แม้แต่มนุษย์เองก็ยังมีอาการรับรู้สีแตกต่างกันเพราะภาวะตาบอดสี ซึ่งส่งผลต่อการทำงานของตัวรับแสงบางตัวหรือทั้งหมด แม้แต่คนที่มีการมองเห็นสีปกติก็อาจมองเห็นสีเดียวกันแตกต่างกันเล็กน้อยได้ เพราะรูปร่างจอประสาทตาของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

ตัวรับแสงในตาของเราจะรับเฉพาะความยาวคลื่นที่ไม่ถูกดูดซับไป แล้วเราก็จะเห็นวัตถุเป็นสีนั้น เลื่อยี่ดของคุณดูเป็นสีเขียวก็เพราะเนื้อผ้าดูดซับความยาวคลื่นสีอื่นไปหมด ยกเว้นความยาวคลื่นประมาณ 550 นาโนเมตร ซึ่งเรามองเห็นเป็นสีเขียว ส่วนสีแดงสำหรับทาบ้านดูเป็นสีแดงเพราะมันดูดซับความยาวคลื่นเกือบทั้งหมด ยกเว้นความยาวคลื่นที่ยาวที่สุดประมาณ 700 นาโนเมตร

“...สเวตเตอร์ตัวนั้นไม่ใช่แค่สีฟ้า
ไม่ใช่สีเทอร์คอยส์ ไม่ใช่สีลาพิส
แต่มันคือสีเซอร์ูเลียน”

— มิแรนดา พรีสตัน จากภาพยนตร์
เรื่อง *The Devil Wears Prada*

สีสันทืออะไร

Hue หรือสีต้น ถูกกำหนดโดยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าซึ่งดวงตาของเราจับได้ผ่านตัวรับแสง คุณอาจลองนึกถึงสีต้นจากตำแหน่งสีบนสายรุ้งดูก็ได้ แม้ว่าสายรุ้งจะมีสีต้นแค่ 7 สี แต่จริงๆ แล้วแถบสีต่างๆ ไม่ได้แบ่งสีชัดเจนแบบตัดขาดจากกัน สีจะค่อยๆ เปลี่ยนไปเป็นอีกสีหนึ่งอย่างนุ่มนวล ดังนั้น จริงๆ แล้วเราสามารถแบ่งสีในสายรุ้งออกได้มากกว่าเจ็ดสี ระหว่างสีเกี่ยวกับเหลืองอาจมีสีโศกและเขียวมะนาว ซึ่งอยู่ระหว่างเขียวกับเหลืองในนั้น หรือระหว่างสีฟ้ากับน้ำเงินก็อาจจะมีสีเทอร์คอยส์ และเซอรูเลียอยู่เช่นกัน ตำแหน่งเบ้ๆ ที่สีอยู่ท่ามกลางแถบสีสายรุ้งคือสิ่งที่เราเรียกว่าสีต้นของสีนั้นๆ นั่นเอง

เพื่ออธิบายเรื่องสี เราแบ่งสีต้นออกเป็น 8 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

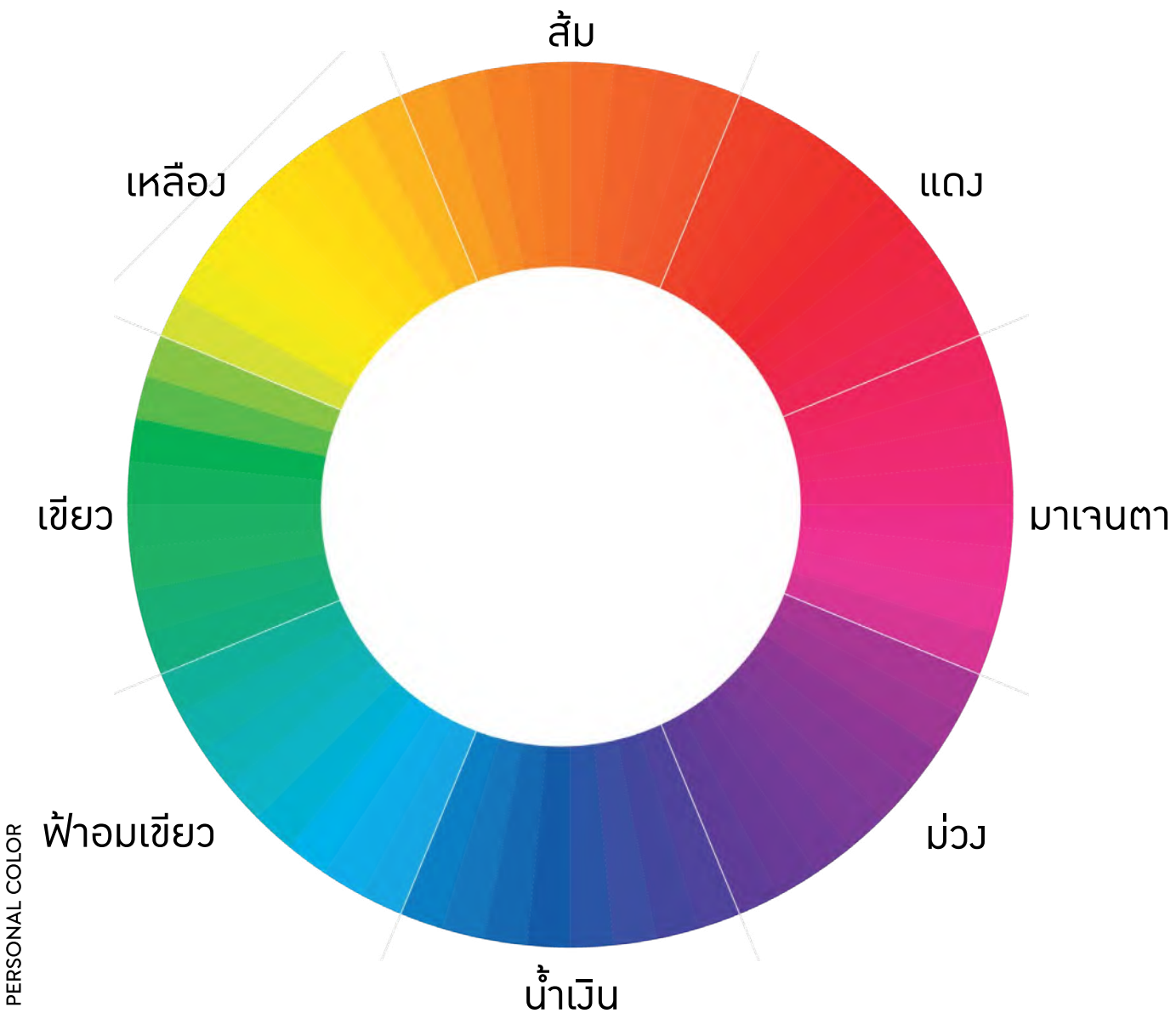

ทำไมมีสีต้น 8 กลุ่มทั้งที่สายรุ้งมีแค่ 7 สี นั่นก็เพราะจริงๆ แล้วแถบสีต้นเป็นวงกลมไงล่ะ! ไม่ใช่เส้นตรง ถ้าเรานำสายรุ้งสองตัวมาวางซ้อนกัน สีแดงกับสีม่วงจะผสมกันอย่างไร้รอยต่อ และจุดที่สองสีนี้ผสมกันจะเกิดเป็นสีต้นกลุ่มที่ 8 ซึ่งก็คือสีมาเจนตานั้นเอง

คำศัพท์เฉพาะ เวดสีเทา

คือสีดำ สีขาว และสีเทาทุกเฉดที่เกิดจากการผสมสีดำและสีขาวเท่านั้น ทั้งหมดเป็นสีออร์แกนิกหรือเป็นสีที่ “ไม่มีสีต้น” นั่นเอง

แต่นั้นหมายความว่าสีฟ้าทั้งหมดจะต้องเป็นสีโทนเย็น และสีแดงทั้งหมดจะต้องเป็นโทนร้อนเสมอไปอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่เสียหน่อย! เพราะบางกรณี สีสีนทั้ง 8 ตระกูลหลักก็ต่างก็มีเวอร์ชันที่ดูร้อนกว่า และเย็นกว่า อันเดอร์โทนของเฉดสีนั้นๆ จึงขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบกับเฉดสีอื่นในตระกูลสีสีนเดียวกัน ถ้าเราบอกว่า "สีเขียวนี้มีอันเดอร์โทนร้อน" ก็หมายความว่ามันเป็นโทนร้อนสำหรับเฉดสีเขียว หมายถึง "เมื่อเทียบกับสีเขียวเฉดอื่นแล้ว สีเขียวนี้อยู่ใกล้จุดสีส้มสดซึ่งเป็นจุดที่ร้อนที่สุดของวงล้อสีมากกว่าสีเขียวเฉดอื่น ๆ" เช่นเดียวกับเวลาที่เรารู้ถึง "สีชมพูโทนร้อน" เราหมายถึงสีชมพูที่อยู่ใกล้จุดที่ร้อนที่สุดในวงล้อสีมากกว่าสีชมพูอื่น ๆ ซึ่งก็คือสีชมพูที่ไปทางสีแดงมากกว่าสีม่วงนั่นเอง